

Qadınlar göyünün yanar ulduzu

Elmin bütün sahələrində tədqiqat aparmaq, bəşərin yaratdığı elmi sərvətlər xəzinəsini daha da zənginləşdirmək insanlığın mənəvi yüksəlişinə xidmətdir. Söz yox, elmi tədqiqatlar işi çətin, əziyyətli, əlbəttə, həm də çox şərəfli, hətta Nizamidən bəri söz-fikir sahibləri cəmiyyətdə alimin yerini daha ucada görüblər. Amma əlyazmalar üzərində tədqiqat aparmaq az qala zülmət qaranlıqlar içərisindən incilər arayıb axtarmaq kimidir. Demək, qədim əlyazmaları araşdırmaq, örtüdə qalmış olan dəyərli mənalara üzə çıxarmaq alimdən təkcə elm, bilik, təcrübə tələb etmir, həm də bunun üçün gərək alim inadkar olsun. Ən başlıcası, sözə, sənətə, elmə mənən, ruhən bağlı olsun. Bir sözlə, alim elm sevdalısı olmasa, elmə Məcnunə bir divanəliklə bağlanmasa, gördüyü işlərin də səmərəsi olmaz. Hansı mərhələdəsə bitib-tükənməyən əziyyətlərdən bezəcək, cana yığılacaq, bu sahədəki işini daha yüngül, daha rahat bir sahə ilə əvəz edəcək.

Alim və elm haqqında, eləcə də əlyazmalar üzərində tədqiqat aparan fədakar tədqiqatçılar haqqında duyğulu düşüncələrimə rəvac verən bir obrazı yaxından tanımaq üçün diqqətə çəkmək istərdim. Bu obraz elm yolunda fədakarlığın bütün əzab-əziyyətlərini özündə cəmləmiş Tahirə xanım Həsənzadədir.

Hər dəfə Tahirə xanımın adını çəkəndə, onun haqqında düşünəndə, yaxud da bir yazısını nəşrə hazırlayanda nədənsə yaddaşımda tarixi bir obraz canlanır. Bu Qürrətül-eyn Tahirədir. Müxtəlif mənbələrdə onu cəsarətli, qorxmaz, özünə güvənli bir üsyankar və eyni zamanda söz, fikir adamı kimi təqdim edirlər. Hər halda, nədənsə mənə elə gəlir ki, elmi cəsarətinə, əlyazmalar üzərində inadlı çalışmalarına görə bizim Tahirə xanım Həsənzadə ona çox bənzəyir.

Tahirə xanım Dadaş qızı Həsənzadə 8 yanvar 1942-ci ildə, Bakının Ramana kəndində, ixtiraçı-neftçi-mühəndis ailəsində anadan olmuşdur. Şübhəsiz, onun elitar neftçi ailəsində anadan olması elmə, xüsusilə ictimai həyata fəal münasibətinin əsasını qoymuşdur. O, mühitin təsiri altında yüksək səviyyəli orta təhsil, sonra da ali məktəbdə uğurlu ixtisas yolu keçmişdir. Tahirə xanımın elm, bilik sevdalısı kimi formalaşması hələ universitet illərindən başlamışdır. O BDU-nu fərqlənmə diplomu ilə bitirmişdir. Hələ orta məktəb illərindən tarixə sonsuz həvəs get-gedə onun təhsil proqramının yönünü müəyyənləşdirmiş və tarixçi olmuşdur. Tahirə Həsənzadə "Marağalı Məhəmməd Həsən xan Etimadüs - səltənənin ictimai-siyasi fəaliyyəti mövzusunda 16 mart 1994-cü ildə dissertasiya müdafiə etmiş, alimlik elmi dərəcəsi almışdır. Bundan sonra da bir çoxlarından fərqli olaraq, tədqiqat işini dayandırmamış, daha yeni mövzu üzərində inadla çalışmağa davam etmişdir.

(Davamı 7-ci səhifədə)

(Əvvəlki 1-ci səhifədə)

"18-19-cu əsrlər Əfşarlar və Qacarlar dövrünün azərbaycanlı ictimai-siyasi xadimləri (Mehdi Bamdadin "Tarixi-ricali-İran" əsəri əsasında) vətən tarixi mövzusunda tarix üzrə elmlər doktoru dərəcəsi almaq üçün dissertasiya işini 29 sentyabr, 2012-ci ildə müdafiə etmişdir. Onun elmi məsləhətçisi akademik Yaqub Mahmudov olmuşdur". Mənbədən alınan bu faktın içində bir söz qəlbimi titrətdi: "Vətən tarixi"... Ümumiyyətlə, Tahirə Həsənzadənin elmi yaradıcılığı və hətta elmi publisistik yaradıcılığı vətən tarixi ilə bağlıdır. Burada bir neçə kəlməni demək yerinə düşərdi. Bu gün - yeni dövrümüzün narahət çağında Azərbaycanın haqq işinə İran siyasi dairələrinin riyakar münasibəti istəməz bizi düşündürməlidir. Axı Azərbaycan hesabına zəngin tariximizi mənimsəmiş İran, Şehriyarın sözü ilə desək, Azərbaycana dərd və qəm vermişdir. Bu bucaq altında baxışımızla Tahirə Həsənzadənin elmi-tədqiqat yaradıcılığının necə böyük əhəmiyyət kəsb etdiyini anlamaq elə də çətin deyil.

T.Həsənzadənin vətən tarixi ilə bağlı işinin əsas obrazı Qacarlar hakimiyyəti dövrünün ilk nəşriyyat naziri Məhəmməd Həsən xan öz tədqiqatlarında Azərbaycanın (Atropatena) qədim tarixində müstəqil şahlıq olduğunu göstərmiş və bunu İrana aid etməmişdir. Əlbəttə, maraqlı və cəsarətli faktdır. Demək, ermənilər-

etdirir: Baş elmi işçi vəzifəsində çalışmaq...

Şübhəsiz, T.Həsənzadənin vətən tarixi ilə bağlı elmi yaradıcılığında əsas istiqamət mənbələr əsasında Azərbaycan tarixi məsələlərini tədqiq etmək, öyrənmək və elmi şəkildə ümumiləşdirməkdir. Təkcə onu qeyd edək ki, müəllif "Məhəmməd-həsən xan Etimadüs-səltənənin əsərlərində Azərbaycan tarixi məsələləri" fundamental monoqrafiyasını 2001-ci ildə nəşr etmişdir. Bu əsərdə müəllif 90-a qədər mənbədən faydalanmışdır. Təkcə bu əsəri oxumaq bəs edər ki, ağzi köpüklənə-köpüklənə İran dövlətinin tarixindən danışan fars siyasilərinin ayaqları altında köpük olduğunu daha aydın görəsən.

Tahirə xanım Həsənzadə "XVIII-XIX əsrlərdə İranda yaşamış azərbaycanlı ictimai-siyasi xadimləri" monoqrafiyasını 2007-ci ildə nəşr etmişdir. O, bu monoqrafiyanı Mehdi Bamdadin "Tarixi-ricali-İran" əsəri əsasında işləmişdir. Əlbəttə, istinad etdiyi mənbənin faktlarını safçürük etməklə, yanlışlıqları dəqiqləşdirməklə, həm də bir çox hallarda daha elmi dərinliklərə varmaq vətən tariximizə dəyərli səhifələr bəxş etmişdir. Bu əsər iki fəsildə ərsəyə gəlib. Birinci fəsil XVIII əsrdə İranda yaşamış azərbaycanlı ictimai-siyasi xadimlərin həyat və fəaliyyətlərini özündə əks etdirir. Müəllif bu fəsildə "XVIII əsrdə İranda ictimai-siyasi vəziyyət", "Nadir şah Əfşar dövrünün azərbaycanlı ictimai-siyasi xadimləri", "Qacarlar dövrünün

"Tarixi-ricali-İran" (İranda dövlət xadimləri) adlanan kitabının materialları əsasında yazılmasına baxmayaraq, olduqca maraqla oxunan bitkin bir əsər təsiri bağışlayır. İranlı Mehdi Bamdadin kitabı bizim Tahirə xanımdan ötrü ilkin mənbə rolunu oynayırsa və adını çəkdiyimiz ikinci müəllif (Tahirə Həsənzadə - Ş.F.) birinci müəllifin (M.Bamdadin) bəzən bir qədər geniş, bəzən də olduqca müxtəssər məlumatlarını özünəxas qətiyyətlə dəqiqləşdirir və dərinləşdirir. Bəs necə olmalıdır? Axı, ikinci müəllif kompilyativlikdən olduqca uzaq, elmiliyə və tədqiqat olduqca yaxın bir elm adamıdır. Köçürməyə nə var ki? Köçürməkdən iş aşmaz. Tahirə xanım məhz yuxarıda dediyim kimi, öz gəsinin məlumatını dəqiqləşdirir və dərinləşdirir. Tahirə xanım əzmlə dərinliyə baş vurur, axı dayaz dəryada üzmək qeyri-mümkündür, amma dərinliyə baş vurmaq da hər kişinin (Tahirənin təmsalında hər qadının) işi deyil". Professor Şahin Fazilin bir qədər emosional çalarla Tahirə Həsənzadənin fədakarlığını diqqətə çəkməsi göstərir ki, tədqiqatçı nə qədər ağır zəhmətə qatılmışdır. Əslinə qalsa, tarixi tədqiqatlarında ağır zəhmətə qatılan alimlər tariximizin sərhədlərinin keşikçiləridir. Məhz onların sayəsində xalq özünün tarixini, xüsusilə qaranlıqlarda qalmış olan tarixini öyrənir və tarixinə güvəncə qürurlanırlar.

Riyakar siyasilərin Azərbaycan türklərinə münasibəti o qədər qərəzlidir ki, hətta onlar etnosu öz adı ilə belə tanımaq istəmirlər. Bu gün də

lardan istifadə edirdilər: Kəlbistani-Əli, Bahadır xan Sultani-Adil. Bu dövrdə Etimadüddövlə titulu baş vəzirə (sədri-əzam), Rüknüs-səltənə Qorçibaşıya, Rüknüddövlə Qu'llarağasına verilmişdir. Bir neçə titullar da peşəyə uyğun yaranmışdı: Sərlüməlik (hüquqi işlərə baxan), Müstəfiyul-məmalik (dövlətin maliyyə işlərinə baxan) və sairə". Bu mətndə müəllif daha əvvəlki zamanları işarələyir. Teymurilərdən, Qaraqoyunlulardan və Ağqoyunlulardan üzü bəri gələn titullar müəyyən qədər dəyişikliyə uğrasa da, Səfəvilər zamanında da davam etdirilir. Və əlbəttə, müxtəlif şəkildə. Həmin titullar təsadüfi verilmirdi. Hər kəsin əməli fəaliyyətinin göstəricisi kimi reallaşdı.

Müəllifin titullarla bağlı fikrini davam etdirməsi də bugünkü oxucu üçün maraqlıdır. Hər bir titullar demək olar ki, müəyyən tarixi hadisə ilə səsleşir. Bunu elə T.Həsənzadənin öz qeydlərindən də hiss etmək olar: "Qacarlar dövrünün birinci titulu Etimadüddövlə (dövlətin güvəndiyi adam) idi və Ağa Məhəmməd şah bunu öz sədri-əzəmi olan Hacı İbrahim Kəltər onun hakimiyyəti ələ almasında, zəndilərin sonuncu nümayəndəsi Lütfuli xana qalib gəlməsində böyük rol oynamışdır. Etimadüddövlə titulu özünün Baş vəzirinə verməklə Qacar şahı Səfəvilərin ənənəsinə sadiq qaldığını bildirmişdir. Ondan sonra hakimiyyətə gəlmiş Fətəli şah Sahib Divan, Müstəfiyul-məmalik, minişiyul-məmalik, Müəyyirul mə-

QADINLAR GÖYÜNÜN YANAR ULDUZU

lə 3000 illik tarixi əlaqələrdən əsası olmayan danışan İran siyasilərinə elə T.Həsənzadənin tədqiqatları ilə cavab vermək olar. Əlbəttə, T.Həsənzadə sonralar da Əfşarlar və Qacarlar dövrünün Azərbaycanın ictimai-siyasi xadimləri ilə bağlı tədqiqatlarından davam etdirmiş, bu əsərdə mövcud boşluqları doldurmuşdur. Bir çox hallarda müstəmləkəçi hakimiyyət təkcə ərazilərin işğalı ilə kifayətlənmiş, həm də düşüncələrə hakim olmağa çalışır. Onlar yaxşı bilirlər ki, bir gün işğal etdikləri, dillərinə qəsd etdikləri, torpaqlarını, sərvətlərini taladıqları ərazilərin əsil sahibləri o yana bilirlər. Ona görə də bu gün Cənubi Azərbaycanda 40 milyonadək Azərbaycan türkünün öz dilində məktəbi yoxdur. Düşüncəm ki, T.Həsənzadənin bu kimi əsərləri nəfis şəkildə yenidən nəşr edilməli, müxtəlif yollarla Cənubi Azərbaycanın elm mərkəzlərinə, Təbrizə, Ərdəbilə, Xoya, Mərəndə, Zəncana... göndərməlidir. Əlbəttə, öz haqqını tələb etmək və almaq üçün mübarizəyə qatılmış hər kəs birinci növbədə düşüncəsi ilə silahlanmalıdır. Düşüncəsi dolu olan insanı, həqiqətə vəqif olan tələbkarı susdurmaq çətin olar.

Tahirə Həsənzadə uzun illərdir ki, BDU-nun tələbələrinə mühazirələr oxuyur. Pedaqoji fəaliyyətinin elmi yaradıcılığı ilə uğurla əlaqələndirir və həm də Əlyazmalar İnstitutunun daimi və sədaqətli əməkdaşı kimi burada da tədqiqatlarını davam

azərbaycanlı ictimai-siyasi xadimləri" bölmələrində dövrün ictimai-siyasi-mənəvi mənzərəsini kifayət qədər dolğunluqla ilə yaratmışdır. Əsərin ikinci fəslə XIX əsri əhatə edir. Və burada həmin mövzu davam etdirilir. Yəni XIX əsrdə İranın ictimai-siyasi vəziyyəti diqqətdən keçirilir. Və burada Qacarlar dövrünün ictimai-siyasi xadimlərinə geniş yer verilir. Əlbəttə, konkret portretlərdən də bəhs edilir. Seyid Cəmaləddin Əsədabadi, Marağalı Məhəmməd-həsən xan kimi portretlərdən də bəhs edilir. Onlarca, yüzlərcə adlar çəkilir. Onlarca görkəmli simaların kimlikləri üzə çıxarılır. Hər bir adın şərhini, izahı verilir. Hər bir hadisəni yaradan zəmin şərh edilir. Təkcə elə kitabı vərəqləməklə nə qədər maraqlı məqamlarla rastlaşmaq olar. Bütün bunlar müəllifin yuxarıda qeyd etdiyimiz kimi vətən tarixinə Məcnunə sevgisinin nəticəsi olaraq araya-ərsəyə gəlib. Daha bir qiymətli əsərinin də adını çəkmək istərdim: "XVIII-XIX əsr Əfşarlar və Qacarlar dövrünün görkəmli Azərbaycan türkləri". Təkcə ad bəs edər ki, 10-15 il bundan əvvəl Tahirə Həsənzadənin alim intuisiyası ilə İranda türklüyün oyununu öncəgörmə ilə fəhm etdiyini düşünək. Tarix elmləri doktoru, professor Şahin Fazil bu monoqrafiya ilə bağlı "Redaktordan" qeydlərində yazır: "Hər şeydən əvvəl qeyd etməliyəm ki, Azərbaycan alimi Tahirə Həsənzadənin kitabı, müəllifin özünün də dediyi kimi, İran alimi Mehdi Bamdadin

İranda türkləri farslardan dönmə azərbaycanlı adlandırılır və bu həyasızlıqdan da heç utanıb çəkinməmişlər. Bu cür siyasi hiyləgərliklərin fonunda Tahirə Həsənzadə kimi alimlərin sonsuz zəhmətləri ilə üzə çıxarılan əlyazmaların düşüncə dövrüyyəsinə daxil edilməsi misilsiz əhəmiyyət kəsb edir.

Tahirə Həsənzadənin çox qiymətli tədqiqatlarından biri də "Qacarlar dövrünün titulları" monoqrafiyasıdır. Müəllifin özünün monoqrafiyaya yazdığı "ön söz"də qeyd etdiyi kimi dövlətdə və orduda mənsəb sahibi olan şəxslərin rəsmi titullar daşınması təkcə həmin şəxsin fəhmi, bacarığı, dövlət işlərində və hərbi sahədə göstərdikləri əməli fəaliyyəti əks etdirmir. Həm də həmin şəxsin mənsəb olduğu etnosun tarixi dəyərlərini özündə əks etdirir. Görkəmli türk sərkərdələri və eyni zamanda türk dövlətlərinin başçıları idarə etdikləri dövlətin işlərinə cəlb olunmuş şəxslərə nüfuzlu titullar verirdilər. Tahirə Həsənzadənin "Qacarlar dövrünün titulları" kitabına yazdığı "ön söz"dəki qeydlərdən belə başa düşmək olar ki, türk xaqanları titulların verilməsində tarixi varisliyi əsas götürüblər. Müəllif özü bu barədə yazır: "Qacarlar dövlətinin banisi, Xaqan titullu Ağa Məhəmməd şah Qacar titulu Səfəvilər dövründə olduğu kimi yanaşmışdır. Belə ki, Səfəvi şahları da Teymurilər, Qaraqoyunlular və Ağqoyunlular kimi titulları firavan işlətməmişlər. Bu titullar

malik və s. Keçmiş titullardan əlavə 50-60-a qədər digər titulları öz oğul, qız və zövcələrinə vermişdir. Nasrəddin şah Qacar bunlara "Sultan" titullunu əlavə edərək oğluna Zilli Sultan, dövlətin ikinci şəxsinə, sədri-əzəmə Əminüssultan, Əzizüssultan titullarını vermişdir". Hər bir dövrün tədqiqat əsəri həmin dövrün ümumi zamana münasibətidir. Tədqiqat əsərinin mahiyyəti nə qədər tarixlə bağlı olursa, olsun yeni dövr üçün həmin tarixi tədqiqat düşüncə silahı kimi xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Tahirə Həsənzadə həm də çox qiymətli əlyazma əsərlərinin tərcüməçisidir. Məlumdur ki, əlyazmaların oxunması, yeni əlifbaya köçürülməsi (transliterasiya edilməsi) nə qədər çətin, ağır bir prosesdir. Bu, tədqiqatçıdan inam, zəhmət tələb etdiyi kimi, sanki can vergisi də alır. Tahirə Həsənzadənin bu yolda çəkdiyi böyük zəhmətlərə nümunə olaraq Marağalı Məhəmməd-həsən xan Etimadüddövlənin "Xeyrati-hesan" əsərinin tərcüməsidir. Bu əsərin adı azərbaycanca belə səslənir: "Gözlər sarvati". Bu dəyərli əsərin fars dilindən tərcüməsi, "ön söz"ün müəllifi, göstəricilərin və qeydlərin tərtibçisi Tahirə Həsənzadə bu zəhmətlərə ona görə qatılmağa bilib ki, o, yeni nəsil övladların tərbiyəsində qadınların hansı rola malik olduğunu yaxşı bilir.

(Davamı 9-cu səhifədə)

Müəllif “ön söz”də bu kitabın əhatə dairəsini kifayət qədər dolğunluğu ilə və çox müxtəssər şəkildə belə bildirir: “İlk dəfə 2003- ildə nəşr olunmuş “Xeyrati-hesan” (Gözəllər sər-və-ti) kitabında yalnız 159 azərbaycanlı-türk qadını haqqında mə-lumatın fars dilindən Azərbaycan dilinə tərcüməsi verilmiş və şəxsiyyətlərin əlifba sırası gözlənilmişdi. “Xeyrati-hesan”ın ikinci nəşrində isə 177 türk qadını haqqında məlumat və fars dilində yazmış şairə qadınların şeirlərinin həm transfonelitera-siyası, həm də Azərbaycan dilinə tərcüməsi verilmişdir. Beləlik-lə, bu nəşrdə farsdilli oxucular Məshəti Gəncəvi, Gövhər xanım Azərbaycani, Fətəli şah Qacarın qızı İsmət xanım, Hindistan şahı Cahangir şahın xanımı Nurcahan Bəyim, Mələk xanım Qa-car, Qəmər xanım Qacar və başqalarının şeirlərini orijinalda da oxuya biləcəklər. Kitaba qeydlər, coğrafi adlar və şəxs ad-ları göstəriciləri əlavə olunmuşdur”. Zamanların qaranlıqlarına bürünmüş adların izi ilə getmək, tarixə öz sözləri ilə şöhrətlə-rini həkk etmiş qadınları türk dünyasına tanımaq baxımından “Gözəllər sər-və-ti” əsərinin dəyəri əvəzsizdir. Burada biz Ağ-a-bəyim ağanın adına əlifba sırasına uyğun olaraq üçüncü rast gəlirik. İstər-istəməz adın daşdığı tarixi mənzərə bizi həm də Şuşanın şöhrətli tarixinə aparır.

Möhtəşəm qadınların yaratdıqları dəyərli söz onların həm də zəngin təbiətlərindən xəbər verir.

Qadın təbiətinin zənginliyinə şahid edən bir neçə misrəni təqdim etmək yerinə düşər. Mərhum Xaqan Fətəli şah Qaca-rın əmizadələrindən olub, mərhum şahzadə Heydərqulu Mirzə ibni Xaqanın zövcəsi Əfaf xanımın misraları qeyri-adi obrazla-rı ilə diqqəti çəkir. Oxucunun mənəvi mühitinə zəngin duyğu-lar bəxş edir:

Mən bir quşam ki, ovçunun torunda olsam da,

Azad quşla heç bir fərqi yoxdur.

Ey dil, eşq məhəlləsindən xəbərin olsun

Ki, orada yolkəsən də acizdir.

Ey bülbüli-zar, gül fəslində nə nalə edirsən?

Onsuz da sənin kədərindən gülün xəbəri yoxdur.

QADINLAR GÖYÜNÜN YANAR ULDUZU

Poeziyanın poetik düşüncənin türk qadınlara xas olan poe-tik örnəklərin kitabda yer alması bu gün cənubda öz haqqı və hüququ uğrunda mübarizəyə qalxmış Azərbaycan-türk qadınlara-rının tarixə istinad edə biləcəkləri qürur qaynaqlarıdır.

Dövrümüz üçün xüsusi əhəmiyyət kəsb edən kitablardan bi-ri də Firudin İbrahimlinin “Azərbaycanın qədim tarixindən” adlı əsəridir. Bu əsəri də nəşrə hazırlayan, transliterasiya edən və “ön söz”ün müəllifi tarix elmləri doktoru Tahirə Həsənzadədir. Zənnimcə, bu əsərin bu gün nə qədər böyük əhəmiyyət kəsb etdiyini bilməyən olmaz. Tahirə “ön söz”də qeyd edir ki, Firudin İbrahimlinin amalı onun müraciətlərində, məqalələrində irəli sürdüyü fikirlərdə öz əksini tapmışdır. Və oxucuya Fi-rudin İbrahiminin belə bir mətnini də örnək gətirir: “Azərbay-can xalqı özünü tarix boyu rəşid və sərbəst idarə etmək haq-qına və imtiyazına qadir və malik bir millət kimi tanıtdırmış-dır. Millətimiz 3000 il bundan əvvəl azad yaşamaq məqsədilə mübarizələr aparıb və azadlıq ələ gətirməkdən ötəri çox ağır və çətin şəraitdə qələbələr çalmışdır. Bu gün Midiya milləti-nin rəşid balaları öz tarixi əzəmətinin bərpası üçün ayağa qalx-mışdır və qət etmişlər ki, öz azadlıq bayrağını şanlı Midiya millətini qoruyan qalaların üstünə vurub özünün qəhrəman ba-balarının həqiqi varisi olduğunu bütün dünyaya tanıtdırsın”. Bu düşüncələrə güvənlə qeyd edərdim ki, Tahirə Həsənzadənin demək olar ki, bütün kitabları, tərcümə əsərləri, xalqımızın ta-rixi ilə bağlı elmi-publisistik məqalələri haqqı, hüququ uğrun-da mübarizəyə qalxmış İran xalqları sırasında Cənubi Azərbay-can türkləri üçün mənəvi istinad ola bilər. Biz hər vəchlə ça-lışmalıyıq ki, zamanı çatmış mübarizədə Cənubi Azərbaycanda türklərin mənəvi silahlanmasında xüsusi əhəmiyyəti ola bi-ləcək bu kitabları ünvanına çatdıra bilək.

Mənə elə gəlir ki, 80 yaşlı elmi ictimaiyyət tərəfindən bö-yük rəğbətlə qeyd olunan bu fədakar alimin elmi irsi gələcək-də daha böyük tədqiqatların mövzusu olacaq.

Mən yazının adını “Qadınlar göyünün parlaq ulduzu” kimi verdim. Mən inanıram ki, dünyanın zənginləşməsində əvəzsiz xidmətləri olan Azərbaycan qadınlarının müasirimiz olan parlaq ulduzlarından biri də Tahirə Həsənzadədir. Müasir, mədə-ni, mənəvi mühitimizin parlaq ulduzlarından biri kimi Tahirə Həsənzadənin bundan sonrakı ömrünə də uğurlu yaradıcılıq yolu arzulayırıq.

Tahirə Həsənzadə - bəli, o qadınlar göyünün parlaq uldu-zudur.

Əli Rza XƏLƏFLİ

23.11.2022.